

Mænd, der havde bygget Huset, dog maatte vide, at Rigsdagen skulde sanktionere Overenskomsten, og de maatte altsaa være forsigtige. Ja, de vidste vel nok, at Rigsdagen skulde sanktionere den, men det forekommer mig dog, at den ærede første Talers Udtalelse overfor Ministeren havde nogen Berettigelse. Jeg er nemlig ikke i Tvivl om, at hvis Ministeren i rette Tid havde søgt — ganske privat muligvis — Oplysning om Landstingets Stilling til denne Sag, vilde han have kunnet faa Indtrykket af, at der her rimeligvis var et Flertal, der ikke saa med samme Øjne paa denne Sag som Ministeren. Og saa vilde han ud fra disse Oplysninger have haft god Grund til at meddele de Folk, der byggede, hvor tvivlsom hele denne Sag var. Den ærede sidste Taler beklagede ogsaa, at man ikke tidligere havde haft det Fremsyn, der skulde til, saa havde Forholdene paa Købmagergade og ved Posthuset været bedre, og saa var man lettere kommen over denne Sag. Det beklager jeg ogsaa. Men naar man nu ikke tidligere har haft dette Fremsyn, saa maa man virkelig have det nu og tage Sagen op til den Undersøgelse med det Fremsyn, den fortjener, og ikke, for at søge at faa en hurtig Løsning, faa en slet Løsning.

Christiansen: Jeg vil gerne have Lejlighed til i Aar ligesom i Fjor at give dette Forslag et Par anbefalende Ord med paa Vejen.

Jeg tillod mig i Fjor stærkt at pointere den specielt københavnske Interesse i, om denne Sag nu, da den en Gang er paabegyndt, føres igennem paa den Maade, som her er foreslaaet. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) var inde paa nogle Betragtninger om Sagens Forhistorie, som gik endnu længere tilbage end til det Tidspunkt, da Københavns Kommune begyndte paa sine Ekspropriationer i Forventning om, at der paa det Sted kunde komme til at ligge et Teater. I disse Betragtninger og i hans Udtalelser om Maaden, hvorpaa Sagen saa senere har formet sig, er jeg i og for sig ikke uenig med det ærede Medlem. Men det er kun en Side af Sagen. Sagen har jo en Realitet, og det er den, der ses paa ude omkring. For det første erindrer jeg om fra vore Forhandlinger i Fjor, at alle Parter vare enige om, at Beliggenheden for denne Bygning var god. Man blev dernæst overbevist om eller fik Meddelelse om gennem den højtærede Mini-

ster, at lige fra det Tidspunkt, da man begyndte at arbejde paa dette Foretagende, er det bygget som Telegrafstation, og vi have endvidere erfaret, at Telegrafvæsenets Embedsmænd i høj Grad finde sig tilfredse med Indretningen af Lokalerne og lignende. Det, formener jeg, er Realiteter, som vi maa tage i Betragtning, naar denne Sag endelig afgøres. — Hvad der for mig dernæst er af meget væsentlig Betydning, er dette, at naar Sagen endelig afgøres, spørges der i og for sig ikke i første Række om, hvordan denne eller hin klarer sig bort fra det juridiske Ansvar, og hvem der i sidste Instans bliver hængende med det moralske Ansvar. Det, der er Realiteten i denne Sag, er, om de forskellige Faktorer, de københavnske Pengeinstitutioner, de københavnske Haandværkere osv. gaa skadesløst ud af en Historie, som de have haft adskillig Føje til at gaa med til i Forventning om, at alt vilde forme sig paa bedste Maade. Naar Forholdene ligge saaledes for mig, er jeg ikke i Tvivl om, hvorledes jeg vil stemme. Jeg gaar ud fra, at naar vi tage Sagen rent reelt og erindre os alle disse forskellige Smaaomstændigheder, maa vi ikke være med til at udsætte Erhvervslivet for større Rystelser, end det allerede i indværende Aar har været udsat for. Og hvis denne Sag ikke løses paa den Maade, her er foreslaaet, betyder det Tab af Hundredetusinder af Kroner for de forskellige Faktorer, der have medvirket til at bringe det paa Fode, der nu staar. Jeg vil derfor meget henstille til det høje Ting, at disse Betragtninger blive tagne meget alvorligt under Overvejelse. Jeg tillod mig i Fjor at sige, at Fremskyndelsen af de Planer, Københavns Kommune har i hele dette Kvarter, i en meget væsentlig Grad er afhængig af, hvordan dette Foretagende lykkes. Den samme Overbevisning, som jeg den Gang havde, er kun yderligere bleven bestyrket. Alt, hvad der ligger omkring denne Bygning, ligger jo indtil videre dødt hen. Der er ingen, der har Lyst til at foretage sig noget dernede, før de se, hvilket Forløb denne Sag faar. Paa den Maade, som Sagen nu foreligger, og i det Spor, den en Gang er kommen ind i, vil en hurtig Løsning af den have en meget stor Betydning for det københavnske Erhvervsliv og for Haandværkerne. (Og rent bortset fra Sagens politiske Side — som jeg, som jeg sagde før, ikke vil diskutere med det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) — vil dette for mig være Anledning nok til